

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

LA LUZ DE MI VIDA

Light of my life

Estats Units, 2019

Direcció i guió: Casey Affleck

Intèrprets: Casey Affleck, Anna Pniowsky,
Tom Bower, Elisabeth Moss

Durada: 119 min

Gènere: drama

Idioma: anglès

Data d'estrena: 11/10/2019

Sang de la meva sang

La primera escena de *Light of my life*, la segona pel·lícula com a director de Casey Affleck, és tota una declaració d'intencions. Una llarguíssima seqüència de gairebé un quart d'hora, rodada majoritàriament amb un pla zenital, de la conversa entre un pare i la seva filla a l'interior d'una tenda de campanya. Amb aquesta seqüència, Affleck no només ens situa el to que adquirirà la seva pel·lícula -intimista, rigorós, despullat de qualsevol efectisme- sinó el que serà el vertader motor del film: l'essència de la relació paterno-filial, entesa com un procés de coneixement, però també de descobriment i autodefensa mútua en un context incert.

Per Affleck allò més rellevant serà l'aprofundiment en aquesta relació humana, òbviament condicionada per un context extrem: un escenari post-apocalíptic en el que una pandèmia ha exterminat pràcticament totes les dones del planeta i en el que els supervivents tornen a les conductes més primàries i agressives. L'escenari que ens proposa *Light of my life* no és original; ens remet a referents com *The road*, el duríssim film de John Hillcoat basat en la gran novel·la de Cormac McCarthy, a *Hijos de los hombres* d'Alfonso Cuarón o a *Leave no trace*, el més recent treball de Debra Granik. De cadascun d'aquests referents en pren alguna cosa, però sense que realment el component fantàstic o de ciència-ficció aparenti en cap moment ser el que més interessa a Casey Affleck. En aquest món apocalíptic, en el que qualsevol perspectiva o pla de futur que vagi més enllà de la pura supervivència ha perdut sentit, allò que servirà de motor i estímul de lluita, de no rendir-se, serà aquest llaç familiar profund. Si ens fixem en els crèdits de *Light of my life* veurem que aquest és un projecte absolutament personal de Casey Affleck, assumint-ne les funcions de director, productor, guionista i actor protagonista. Un projecte madurat durant anys que va poder rodar quan va tocar el cel en guanyar l'Oscar per *Manchester by the sea*, però que va estrenar mundialment a Berlin coincidint

amb el seu descens als inferns quan va ser acusat d'assetjament sexual en plena campanya del #MeToo. L'únic precedent en la direcció d'Affleck era *I'm still here*, l'extravagant fals documental que va rodar amb la complicitat del seu amic Joaquin Phoenix el 2011. Més enllà d'aquestes consideracions contextuais, *Light of my life* és un treball d'una sorprenent maduresa formal tractant-se d'una segona pel·lícula. En aquest sentit és una obra directa, despullada i sense concessions, que sap perfectament de quina forma vol plasmar en imatges allò que explica. L'espectador que busqui el component de gènere com a element d'atracció quedarà profundament decebut. Més enllà del condicionant fantàstic -que com ja hem comentat és decisiu-, sembla que Affleck rebutgi constantment qualsevol temptació de portar el seu film a terrenys no volguts. L'acció, quan apareix, és d'una sequedat i contundència absolutes. No hi ha cap concessió a una "espectacularització" gratuïta i el film adopta un to -marcat per la primera seqüència a la que ens referíem al principi- que ja no perd en cap moment. Rodada en majestuosos paratges naturals d'Alberta, al Canadà, *Light of my life* és un film tremendament coherent i fantàsticament interpretat -tant Affleck com la jove Anna Pniowsky estan esplèndids- i inevitablement tenyit d'una melancolia que la càmera d'Affleck sap captar amb inusual veracitat.

Paco Vilallonga

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona